

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Denisy Durdíkové a přísedících Mgr. Radka Beneše, MSc. a Ing. Miloslava Kláštereckého v hlavním líčení konaném dne 15. března 2019 v Praze takto:

obžalovaný

Břetislav B.,

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha-Pankrác,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje obžaloby státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 7.12.2018, sp. zn. 1 KZV 84/2018 pro jednání právně kvalifikované ad 1) jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ad 2) jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se měl dopustit tím, že

1) v blíže nezjištěné době od 1. 10. 2017 do 31. 12. 2017 v Xxx, v bytě otce poškozené nezletilé T.V., nar. xxx, tuto svlékl donaha, poté svlékl i sebe, chytil poškozenou nezletilou za ruce a povalil ji na gauč na záda a vykonal na ní soulož, tomuto jednání se poškozená nezletilá bránila jak slovně, kdy mu říkala, že to nechce, tak i fyzicky, kdy jej odstrkávala a snažila se obléknout, obviněný však odpor poškozené nezletilé překonal a ve svém jednání pokračoval až do svého vyvrcholení,

následně o několik dní později za ní přišel do bytu v xxx, kde poškozená nezletilá T.V. žije se svou matkou, zde ji svlékl donaha a přinesenými provazy jí přivázal ruce k pelesti postele, poté

svlékl sebe a vykonal na poškozené nezletilé soulož, tomuto jednání se poškozená nezletilá bránila kopáním, snažila se z pod těla obviněného vykroutit a pokoušela se přitažením rukou k sobě provazy rozvázat, avšak bez úspěchu, po svém vyvrcholení poškozené nezletilé rozvázal ruce, chytil ji oběma rukama pevně za hlavu a do úst jí zasouval svůj ztopořený penis, tomuto jednání se poškozená nezletilá bránila slovně i fyzicky tak, že mu říkala, že to nechce dělat a odstrkovala ho rukama, obviněný pak po 5 minutách svého dalšího jednání zanechal a z bytu odešel,

těchto jednání se dopustil i přesto, že věděl, že poškozené nezletilé dosud nebylo 15 let,

2) v blíže nezjištěné době v průběhu měsíců listopad a prosinec 2017 v bytě v xxx, a poté, co se dopustil jednání popsáno pod bodem 1. obžaloby, v pěti případech vykonal s poškozenou nezletilou T.V., nar. xxx, pohlavní styk formou soulože, přestože věděl, že jí dosud nebylo 15 let,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění

1. Soud učinil skutkové a právní závěry na podkladě dokazování, provedeného v rámci konaného hlavního líčení, tak, jak je vtělil do výrokové části rozsudku. Soud vzal za prokázané, že obžalovaný měl opakovaně pohlavní styk s poškozenou, zůstaly však důvodné pochybnosti o tom, že by ve dvou případech soulož na poškozené provedl přes jí aktivně fyzicky i verbálně kladený odpor, stejně tak zůstaly nerozptýleny pochybnosti o tom, že tak činil za znalosti skutečného věku poškozené, které v rozhodné době bylo méně než 15 let. Přestože dokazování bylo provedeno v celé šíři, tedy nebyly zjištěny žádné případné důkazní zdroje, jimiž by dokazování mohlo být relevantně doplněno, přesto nebyl soudem zjištěn takový nezpochybnitelný důkazní rámec, který by svědčil možnosti učinit závěr o vině obžalovaného ve smyslu skutkových tvrzení podané obžaloby.

2. Obžalovaný na svou obhajobu uvedl, že se skutečně s poškozenou seznámil, a to prostřednictvím internetové seznamky na internetových stránkách Omegle. Jedná se o seznamku s erotickým podtextem, ví o tom, že při vstupu na stránky je vyžadováno sdělení účastníka o tom, že je osobou starší 18 let. Diskutující dvojice jsou samotným programem náhodně vybírány, takto byl zkontaktován s poškozenou. Nejdříve si vyměňovali informace prostřednictvím tohoto portálu, následně si vyměnili vlastní osobní kontakty a v dalším období pak již komunikovali mimo uvedené internetové stránky. Právě i s poukazem na způsob, jakým se seznámili, měl obžalovaný za to, že věk poškozené by neměl být výrazně odlišným právě od hranice 18 let. Ani osobní setkání s ní jej nikterak nepřimělo k podezření, že by jí mělo být méně než 15 let, když ona sama mu sdělila, že je jí 15 či 16 let, přesně si již nevzpomíná. Hovořili o tom, že znají jednu osobu společně, jednalo se o spolužáka obžalovaného, narazili na to tak, že poškozené sdělil, kam chodí do školy. Na to ona reagovala sdělením, že zná jeho spolužáka R., věděla o něm, že chodí na učiliště Na Zeleném pruhu. Obžalovaný sám neshledal v konkrétně zaznamenaných projevech a okolnostech vážících se k její osobě ničeho, co by takovou informaci o jejím věku mělo zpochybnit. Vzhledově ani sděleními osobního charakteru neodpovídala nižšímu věku. V tomto směru obžalovaný zdůraznil i charakter jejích sexuálních znalostí a schopností, což pokládá za skutečnost jsoucí v příkrém rozporu s tím, že až při policejním vyšetřování zjistil, že je osobou mladší 15 let. Naopak až do tohoto zjištění jí pokládal za osobu v sexu a sexuálních praktikách

velmi zběhlou, s poškozenou zažil především v oblasti orálního sexu věci, které do té doby neznal. U poškozené nezaznamenal nic, z čeho by mu mělo být zřejmé, že je mladší 15 let. Navíc poškozená mu uváděla sama o sobě historiky o tom, jak jezdí s klukama v autech, jak pije alkohol, tedy by jej ani nenapadlo, že takové aktivity podniká dívka, které ještě nebylo 15 let. S nikým z její rodiny se nikdy nesetkal, ani ona se členy jeho rodiny, možná toliko hovořil o své sestře, která je o 7 let mladší než on. S poškozenou se nejdříve scházeli venku, chodili na procházky, vodili se za ruce a začali se sblížovat. Scházeli se na místech předem dohodnutých, většinou místo vycházelo z požadavku poškozené, scházeli se zejména v blízkosti jejího bydliště v xxx. Přibližně po týdnu známosti jej poškozená pozvala k sobě do bytu, kde bydlela se svou matkou a bratrem. Obžalovaný upřesnil, že k prvnímu pohlavnímu styku mezi ním a poškozenou nedošlo již při prvním jeho pobytu v bytě poškozené, to se sice mazlili, leželi v posteli či na gauči a koukali na film, avšak byt opustil bez toho, aniž by k dalším intimním projevům mezi nimi došlo. Ke styku došlo až při další návštěvě v bytě, která následovala přibližně do týdne, znovu ho do bytu pozvala sama poškozená. Kdyby byl býval věděl, že je poškozené méně než 15 let, nikdy by s ní pohlavní styk neměl. K první souloži mezi nimi došlo z impulsu poškozené. Začali se líbat a mazlit, poškozená se zadkem třela o jeho klín, následně vše skončilo dobrovolným pohlavním stykem. Poškozená si po styku na nic nestěžovala, obžalovaný nezaznamenal, že by jí tekla krev, neviděl ani zakrvácené prostěradlo. Na něj samotného došlo k pohlavnímu styku velmi záhy poté, co se začali s poškozenou sblížovat, nicméně na základě iniciace ze strany poškozené se tomuto nijak nebránil. Opakovaně zdůraznil, že si na poškozené pohlavní styk žádným způsobem nevynucoval. Po první souloži pokračoval jejich vztah, má za to, že se k poškozené vždy choval hezky a slušně, nosil jí dárky, kupoval jídlo, když šel za ní do bytu. Myslí si, že byl k ní pozorný, snažil se jí pomáhat i v osobních otázkách, když poškozená s ním opakovaně řešila vztah se svou matkou a zejména vztah k jejímu partnerovi. Poškozená byla obecně problematickou osobností, i v rámci jejich vztahu to bylo jak na houpačce, když poškozená mu jedním dechem byla schopna říci, že jej miluje a ihned vzápětí jej urážet a vyhazovat jej z bytu. Obžalovaný ji však takto akceptoval, v průběhu dalších dnů měli opakovaně spolu pohlavní styk, celkově je odhaduje na 2 až 3. Poškozená se s ním rozešla v době těsně před Vánoce 2017, viděli se naposledy v bytě na xxx, kde bydlel její otec. Vypravuje si, jak jej poškozená telefonicky do tohoto bytu pozvala, po telefonu jej navigovala tak, aby v sídlišti, které neznal, byt našel. Do domu jej vpouštěla komplikovaně, stála na balkonu ve vyšším patře a sdělovala mu, že nemá klíče od domu, aby jej vpustila dovnitř. Následně klíče našla a přišla mu odemknout. Poté byli společně sami v bytě, pamatuje si, že seděli na gauči v obývacím pokoji u televize a jedli cukroví. Tehdy měli i poslední pohlavní styk. V bytě na Proseku seděli a následně souložili na gauči, který byl složený, domnívá se, že byl bílý a byla přes něj přehozena deka. K jejímu vzhledu uvedl, že se domnívá, že byla tygrovaná v hnědé a šedé barvě. Rozhodně vyloučil, že by na gauči bylo prostěradlo či jiné lůžkoviny. Obžalovaný doznal, že se v rámci sexuálních praktik 1× uchýlili i ke vzájemnému poutání a uvazování k pelesti postele, došlo k tomu v bytě v xxx, kde měl bratr poškozené uložená erotická pouta. Obžalovaný popsal jejich vzhled, včetně toho, že se jednalo o pouta polstrovaná. Těmito pouty sepnul poškozené ruce, nechal jí však takový prostor, aby se z nich mohla v případě potřeby vyvléknout. Za pouta ji pak přivázal za užití svého textilního šátku, který nosil na krku, k pelesti postele. Poškozená s tímto souhlasila, takto se poutali a svazovali společně a navzájem. Ani v tomto případě ji k ničemu nenutil, nijak násilně s ní nejednal. V průběhu vztahu zjistil, že si poškozená dopisuje s nějakým jiným mužem, komunikaci viděl na displeji jejího telefonu. Zaznamenal tam i fotografii pořezaných rukou, budilo to v něm dojem, že se má

jednat právě o tohoto muže. Upozornil poškozenou na to, že udržování takového kontaktu není pro ni dobré. K charakteru internetových stránek, jejichž prostřednictvím se s poškozenou seznámil, doplnil, že jsou perverzní, on sám je navštěvoval společně s kamarády, když byli v náladě, zejména po konzumaci alkoholu. V jejich rámci se užívá drsnější zábava. Navíc poškozená mu uváděla sama o sobě historky o tom, jak jezdí s klukama v autech, jak pije alkohol, tedy by jej ani nenapadlo, že takové aktivity podniká dívka, které ještě nebylo 15 let. Obžalovaný doplnil, že se s poškozenou nikdy nebavil o škole, předpokládal však, že do školy chodí, ona o něm věděla, že zpočátku ještě docházel do učiliště, následně je však opustil. Nezajímal se o to, co konkrétně studuje, domnívá se však, že uváděla, že je či bude kadeřnicí. Ona sama se mu nikdy nesvěřovala s ničím, co by případně se školou souviselo. Pokud spolu komunikovali po prvotním seznámení, pak se tak dělo za užití telefonu, a to prostřednictvím snapchat, kde se však zprávy mažou přibližně po pěti sekundách, takže žádnou takovou komunikaci uchovanou nemá. Z jejího rodinného prostředí se nedozvěděl moc informací, věděl jen, že má opakované konflikty s matkou, její otec měl vlastnit či provozovat hotely. Poškozená od něj věděla, že navštěvuje učiliště na automechaniku, věděla od něj i to, že chodí dělat brigády. Tehdy vykonával brigádní činnost jako číšník či pomocný kuchař, rozhodně v práci, respektive na brigádách nepracoval s žádnými provazy či lany. O předchozích sexuálních zkušenostech poškozené nikdy nehovořili, on se jí na to neptal a ona sama mu takové informace neposkytla. On sám již sexuální zkušenost z předchozí doby měl, a pokud porovnával projevy poškozené se svými předchozími sexuálními partnerkami, pak i tyto poznatky jej utvrdily v tom, že poškozená je v oblasti sexu zkušená. Obžalovaný uzavřel, že s poškozenou měl pohlavní styk 3× či 4×. Obžalovaný uzavřel, že poté, co se v období před Vánocemi rozešli, k čemuž došlo tak, že se poškozená odmlčela, jej právě ona kontaktovala, a to někdy v období února následujícího roku. Sdělila mu, že je zavřená na psychiatrii v Krči, chtěla, aby ji navštívil. Opakovaně si kvůli tomu telefonovali, nakonec tam však obžalovaný nešel, ona to nakonec odmítla. Takové změny stanovisek byly u ní běžné. Důvod její hospitalizace na psychiatrii se od ní nedozvěděl. Mezi rozchodem a telefonátem z Krče spolu nekomunikovali.

3. Soud četl v souladu s ustanovením § 102 odst. 2 trestního řádu protokol o výpovědi poškozené z přípravného řízení, neboť dospěl k závěru, že není nezbytně nutné podrobit svědkyni jako osobu mladší 15 let výslechu v jednacím síni, když tomuto závěru soudu svědčí i stanovisko vyjádřené znalkyněmi, z něhož vyplývá, že by u poškozené při přímém podrobení výslechu v rámci hlavního líčení došlo k její sekundární viktimizaci. Poškozená uvedla, že se s obžalovaným zkontaktovala a seznámila se prostřednictvím internetových stránek Omegle, a to přibližně v období konce září či začátku října 2017. Popsala mechanismus nahodilého zkontaktování dvou komunikujících osob, vyměnili si v rámci této komunikaci písemně několik informací a poskytli si vzájemně telefonní čísla. Následně již spolu komunikovali prostřednictvím telefonu. Posílali si SMS a následně se osobně setkali v blízkosti Opatova, toto místo měla ona cestou ke své babičce. Při první schůzce si povídali, následně se znovu setkali o 1 týden či 2 týdny později, když za ní obžalovaný přijel do bytu jejího otce. Před odchodem otce z bytu se pohádali, proto poškozená cítila potřebu si s někým o tom promluvit a kontaktovala obžalovaného. V bytě byla v tu dobu sama, otec byl na natáčení v práci, jeho přítelkyně na chatě. Poškozená se domnívala, že si budou jen povídat, obžalovaný ji však začal svlékat a sebe rovněž. Při prvotní komunikaci sdělila obžalovanému, že je jí 15 let, avšak při prvním setkání mu uvedla, že je jí 12. Ani obžalovaný nehovořil o svém věku pravdivě, nejdříve jí sdělil, že je mu 17, až když se přiznala, že je jí méně, sdělil jí, že jemu je 19 let. O své rodině mu svěřila, že má bratra, že

nevychází s partnerem matky, když v tomto směru jí obžalovaný pomáhal a dával jí rady, jak s ním vyjít. Obžalovaný jí o sobě sdělil, že má sestru Aničku, která je stejně stará jako ona sama, že již bydlí sám, ale dochází k matce. Věděla, že pracuje jako automechanik. O tom, že by chodila do školy či čím se sama zabývá, nehovořili. Ke styku na Proseku uvedla, že k ní najednou přistoupil poté, co si přibližně hodinu či půl hodiny povídali, svlékl jí triko, poškozená se ho ptala, co dělá. Řekl, že nic a pokračoval v jejím svlékání, sundal jí kalhoty i kalhotky, byla zcela nahá. Stále se jej ptala, co to dělá. Poté ji povalil na gauč, poškozená se ptala, co to dělá a aby přestal. Obžalovaný ji držel za ruce, ona jej jimi odstrkovala. Obžalovaný měl sundané kalhoty a takto na ní vykonal pohlavní styk, což poškozená popsala tak, že své pohlaví dal do jejího pohlaví. Poškozená v tu chvíli nechápala, co se děje, o pohlavním styku v tu dobu nic nevěděla, až po jeho odchodu si začala uvědomovat, o co asi šlo. Obžalovanému proto psala a on jí potvrdil, že skutečně šlo o pohlavní styk. Poškozená byla z toho naštvaná, přibližně týden obžalovanému nepsala, brečela a tehdy se začala řezat. Obžalovaný vyvrcholil na její břicho, styk ji bolel, po něm jí tekla krev, obžalovaný to viděl, neboť byla krev na prostěradle. Prostěradlo následně hodila do špíny a nijak to dále neřešila. Později si vzala z důvodu krvácení hygienickou pomůcku. Před samotným opuštěním bytu se jí obžalovaný omluvil a odešel. I později se jí obžalovaný omlouval, že jej to mrzí, poškozená mu vyčítala, že když je starší, měl vědět, že k tomu dojít nemělo. Začali si znovu psát, poškozená potřebovala s obžalovaným řešit vztah s matkou a jejím manželem, slíbil jí, že se už nic obdobného mezi nimi nestane. V pozdější době, v návaznosti na konflikt mezi matkou a jejím partnerem, byla poškozená plačtivá, proto jí obžalovaný nabídl, že za ní přijede. Přijel k ní do bytu v Xxx, byla tehdy doma sama. Seděli u ní v pokoji na posteli, poškozená plakala. Obžalovaný přijel s batohem, říkal, že jede z práce, a v batohu měl uloženy provazy. Jeden byl červený a jeden v barvě švihadla, těmito provazy jí přivázal ruce k posteli, přičemž ruce jí chytil v okamžiku, když jej objímala. Nejdříve jí zpoza svých zad ruce přendal a držel ji jednou rukou za obě zápěstí, u toho sáhl do batohu a vyndal lana, ruce jí svázal. Následně uvedla, že každou ruku jí přivázal zvlášť ke dřevěné pelesti postele. Poškozená demonstrovala, v jaké pozici na zádech ležela na posteli, když ruce měla vzpaženy za hlavou a každou zvlášť přivázanou, přičemž poté, co jí přivázal jednu ruku, se snažila odvázat, to se jí nepovedlo. Nato jí přivázal obžalovaný druhou ruku, mohla přesto dát ruce k sobě, snažila se o uvolnění, to se jí však nepodařilo. Obžalovaný jí sundal kalhoty, sebe vysvlékl donaha a vykonal na ní soulož. Po celou dobu se snažila uvolnit si ruce a obžalovaného odstrkovala nohama a říkala, aby přestal, obžalovaný toho však neuposlechl. Znovu vyvrcholil jí na břicho, sedl si na gauč, který má v pokoji, rozvázal ji a řekl, že se omlouvá, že to nevydržel. Poškozená neměla žádná zranění, toliko otláčeniny na rukou. K výslovnému dotazu, zda měla s obžalovaným v tomto případě orální sex, žádala poškozená upřesnění tohoto výrazu s tím, že si nevybavuje, o co jde. Sama po vlastním upřesňujícím dotazu, zda jde o kontakt pusu a pohlaví obžalovaného, tomu přesvědčila s tím, že poté, co ji obžalovaný rozvázal, chtěla se odejít umýt do koupelny, obžalovaný ji však chytl za hlavu tak, jak seděl na gauči, hlavu jí svedl do svého klínu a začal jí hlavu přibližovat ke svému přirození. Poškozená se tomu bránila a obžalovaného odstrkovala. U toho jí obžalovaný říkal, ať toho nechá, že to stejně nepomůže. Tentokrát k vyvrcholení obžalovaného nedošlo, poškozená se šla umýt, vrátila se do pokoje a plakala. Poté se jí obžalovaný omlouval a z bytu odešel. Následně si ještě společně psali, v rámci této komunikace se hádali kvůli tomu, co obžalovaný udělal, poškozená s ním přestala komunikovat 23. prosince. Poškozená upřesnila, že si obžalovaného vymazala, nicméně později ji přes whatsapp poslal fotografii své postavy v kalhotách, pod nimiž bylo patrné jeho pohlaví. K jejímu dotazu, co to má znamenat, se omluvil,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

že jí fotografii poslal omylem, že ji chtěl poslat někomu jinému. Následně byla s obžalovaným v kontaktu až v době, kdy byla na psychiatrii, když ji v rámci měsíce března on sám kontaktoval. Znovu se jí omlouval za zaslání fotografie a poškozená si z něj začala dělat legraci tím, že mu tvrdila, že mu vše odpouští. Vyměnili si přibližně 5 zpráv. Současně byli ve spojení i v rámci hovorů, volal obžalovaný jí. Probírali spolu její pobyt na psychiatrii. Obžalovaný ji chtěl navštívit, ona to však odmítla. Téměř závěrem výpovědi doplnila, že kromě uvedených dvou pohlavních styků, které označila za incidenty, měli ještě dalších přibližně 5 pohlavních styků, časově je zařadila právě po "incidentech". Těchto pět pohlavních styků bylo dobrovolných. Poškozená pozvala obžalovaného do svého bydliště v Xxx, počítala s tím, že ke styku dojde, věděla již, o co jde. V těchto pěti případech ji obžalovaný k ničemu nenutil, jen jí říkal, co má dělat. I v těchto dalších pěti případech praktikovali i orální sex. Před příchodem obžalovaného pila alkohol, konkrétně vodku, kterou míchala s džusem. Pila poté, co se domluvila s obžalovaným, že přijde k ní domů. Takto pila alkohol po uvedených dvou incidentech, pila jej před tím, než měla s obžalovaným (dobrovolný) pohlavní styk. Bývalo jí po alkoholu špatně od žaludku. V době chození si vzájemně posílali své vlastní fotografie, na některých z nich byli nazí, dobrovolně je posílala ona jemu i on jí, nikdo v tomto směru na druhého nenaléhal. Vztah s obžalovaným označila za chození, kromě vykonání pohlavních styků se chodili procházet do okolí bydliště v Xxx, povídali si, 2× společně koupili pizzu, pozornosti žádné od obžalovaného nedostávala, jen jednou jí přinesl k Vánocům svetr. S podrobnostmi ze vztahu s obžalovaným se nikomu nesvěřila, až při hospitalizaci na psychiatrii. Ke svému vztahu s matkou uvedla, že býval dobrý, zhoršil se v rámci letní dovolené v roce 2018, svou matku označila za alkoholičku. Dále uvedla, že napadá svého manžela. Rovněž se zmínila o důvodu sebepoškozování a pokusu o sebevraždu s tím, že to udělala kvůli události, která je předmětem trestního řízení, ale hlavně kvůli rodinné situaci, když má za to, že v rodině vadí. Před známostí s obžalovaným neměla nikdy pohlavní styk. Vyjádřila se k výskytu pout v bytě v Xxx. Věděla o tom, že její bratr má v šuplíku ve svém stole pouta, to při telefonním hovoru sdělila i obžalovanému, ten je však fyzicky nikdy neviděl. O poutech věděl jen z jejího sdělení, nikdy je společně nevyndali ani neužili.

4. Soud vyslechl svědkyni Šárku B., matku poškozené. Svědkyně vypověděla, že od samotné poškozené nezískala ani v průběhu doby žádné informace o tom, jak se s obžalovaným seznámila a jak probíhal vztah mezi nimi, natož podrobnosti o jejich intimním kontaktu. Informace má výhradně od psychologů či psychiatrů, v jejichž péči v průběhu doby poškozená byla, respektive od policie. S poškozenou začala mít výraznější výchovné problémy v období ledna 2018, kdy spáchala první neúspěšný pokus o sebevraždu, spolykala prášky. V souvislosti s tím byla poškozená hospitalizována na psychiatrii, následně po návratu domů navazoval její druhý pokus o sebevraždu a další hospitalizace, přičemž svědkyně si přesně nevybavila, zda za pomoci svého syna vnikla do počítače poškozené při první či druhé hospitalizaci. Tehdy na facebookovém profilu poškozené zjistila komunikaci s osobou vystupující jako muž, zaregistrovala tam doručené fotografie pořezaných rukou, z nichž krev stéká do vany, a v návaznosti na to kontaktovala jak ošetřujícího psychiatra poškozené, tak policii. Učinila tak proto, že nabyla dojmu, že obtiže poškozené nemusejí být spojeny jen s rodinnou situací, kterou poškozená vnímala negativně a dle lékařů byl její pokus o sebevraždu spojen právě s vypjatou rodinnou situací, ale upozornila na možnost sebevražedného pokusu v souvislosti právě s jí nalezenou komunikací. Po ošetřujícím lékaři žádala, aby se do hloubky věnoval tomu, zda spouštěčem negativních reakcí poškozené nemůže být jiný problém, než rodinné prostředí, zda to nebylo vyprovokováno právě kontakty přes internet. Na policii oznámení učinila proto, že se obávala, aby poškozená nebyla pod

špatným vlivem osob, s nimiž komunikovala prostřednictvím internetu. Až v době následující po těchto jejích upozorněních došlo ke sdělení poškozené vůči ošetřujícímu psychiatrovi o intimním styku s obžalovaným a o tom, že byla znásilněna. Jednoho večera ji sama poškozená kontaktovala telefonicky z léčebny, plakala a sdělila svědkyni, že jí bude volat lékař a omlouvala se jí za to, že jí zklamala. Tehdy již svědkyně byla od lékaře informována o tom, že se poškozená svěřila o intimních kontaktech s obžalovaným, včetně sdělení, že jím byla znásilněna. Poškozená však se svědkyní o tom nechtěla hovořit, kromě sdělení, že byla znásilněna, jí nic bližšího nikdy nevedla. Svědkyně doplnila, že bezprostředně jejímu prvému pokusu o sebevraždu předcházela událost, v jejímž rámci byla poškozená svědkyní přistižena při lži, neboť svědkyně byla ze strany ředitelky školy, kam poškozená docházela, kontaktována s tím, že poškozená nebyla ve škole. Svědkyně poškozené telefonovala, ta jí sdělila, že jde právě ze školy, ihned byla svědkyní konfrontována s povědomostí o tom, že naopak byla za školou. Svědkyně poškozené sdělila, že jí poškozená zklamala, že lže a nato spáchala poškozená první pokus o sebevraždu. Ke lhavosti poškozené svědkyně uvedla, že ji opakovaně v průběhu let přistěhovala při lžích, označila ji za lhavou. Poškozená lhala o čemkoliv, o různých věcech, leckdy zcela nesmyslně. Pokud byla přistižena při lži, nejméně zpočátku vždy trvala na svém, nechtěla lež přiznat. Lež přiznávala až tehdy, pokud byla konfrontována s povědomostí o tom, že se o lež jedná, teprve tehdy se za to začala omlouvat a odprošovat. Svědkyně si není zcela jistá, zda by byla poškozená schopná lhát o podstatných věcech, nicméně se domnívá, že by na nich tvrdošijně nesetrvávala za situace, když by zjistila, že se skutečně jedná o významnou záležitost. V oblasti sexu byla poškozená na počátku školního roku 2017/2018 určitě informována, neboť svědkyně zmínila událost z období srpna či září 2017. Tehdy svědkyně kontrolovala facebookovou komunikaci poškozené a zjistila, že s nějakým mladým mužem vede hrubou sexuální konverzaci, sama svědkyně ji označila za nevybíravou, za kterou by se nemusela stydět ani pornoherečka. Rozebírali tam a vyměňovali si informace o tom, co by který s tím druhým prováděl, vulgárními výrazy se soustředili zejména na oblast orálního sexu. Domnívá se, že o klasické souloži komunikaci nevedli, nicméně má za to, že v tomto směru byla poškozená informována ze školy. Svědkyně ví, že ve škole byla zvláštní hodina, když byli rozdělení chlapci a dívky, přičemž se takto žákům dostalo informací i o pohlavním styku. Svědkyně je přesvědčena o tom, že na podzim 2017 poškozená věděla, co to je pohlavní styk i jak se provozuje. Stran pohlavní vyspělosti poškozené uvedla, že menstruat začala někdy v polovině roku 2017, již v rámci letních prázdnin ji pro pobyt na táboře vybavila hygienickými potřebami, konkrétně tampony, aby se poškozená mohla koupat, nicméně poškozená užívala i menstruační vložky. Svědkyně ji měla k tomu, aby tyto hygienické potřeby nosila s sebou pro případ, že je nenadále bude potřebovat, ví však o tom, že takto spolehlivě nečinila. Má za to, že je v osobních zavazadlech s sebou, když někam šla, nenosívala. Se svým otcem se poškozená stýkala v předmětné době sporadicky, je možné, že zrovna v závěru roku 2017 svědkyně požádala otce poškozené o to, aby měl poškozenou týden u sebe, neboť tehdy svědkyně měla hodně práce. Není si tím však zcela jistá. Pokud poškozená pobývala u svého otce, tak to bylo v bytě jeho partnerky na xxx. Svědkyně nemá povědomost o tom, jak byl byt velký, přestože v něm jednou byla, nijak si jej neprohližela ani nezapamatovala. Neví přesně, jaké věci tam poškozená měla, neví, jak byl byt vybaven. K povaze poškozené doplnila, že odmala s ní mívala problémy, poškozená je tvrdohlavá, vzdorovitá, trucovitá, lítost neumí projevit, spíše ji převrtěluje do našťvanosti. Žádnou výraznou změnu v chování poškozené na podzim 2017 nezaregistrovala, snad jen možná byla více našťvaná. Opakovaně se jí dotazovala, zda nemá nějaké problémy, poškozená ji odbývala a s ničím se jí nesvěřila. Svědkyně vyloučila, že by se poškozená před

lednem 2018 sebezpoškozovala, poprvé to zaznamenala až v rámci jedné z hospitalizací na psychiatrii, když ji v sobotu do zařízení doručila zpět a v neděli ráno ji vyzvedávala, právě tehdy zjistila, že si v mezidobí pořezala předloktí. Poškozená spáchala celkem 3 pokusy o sebevraždu, vždy s tím byl spojen pobyt na psychiatrii, dále pobývala 2× na vlastní žádost mimo bydliště, když před svědkyní požádala sociální pracovníci o umístění do zvláštního pobytového zařízení proto, aby se urovnaly neshody mezi poškozenou a svědkyní. Svědkyně vyloučila, že by ona sama kdykoliv v minulosti měla problémy s konzumací alkoholu. Potvrdila, že v soužití s nynějším manželem měla problémy, zejména závěr roku 2017 byl vyhrocen, poškozená si měla klást za vinu tuto situaci v rodině, nicméně svědkyní byla opakovaně ujišťována o tom, že s její osobou to nikterak nesouvisí. Svědkyně doplnila informaci o vzhledu postele poškozené, když komentovala její fotografickou dokumentaci. Postel měla čelo z prken, mezi nimiž byla pěti až sedmi centimetrová mezera. Svědkyně ví o tom, že její syn, bratr poškozené, měl mezi svými věcmi v šuplíku stolu uschována pouta, jednalo se o erotickou pomůcku. Připustila, že poškozená se k nim mohla nějakým způsobem dostat.

5. Soud vyslechl svědka Jiřího V., otce poškozené, který uvedl, že o tom, co se poškozené mělo stát, nemá jakoukoliv povědomost. S poškozenou se stýkal sporadicky, v zásadě vždycky, když ona sama o to projevila zájem. Časovými údaji o společném kontaktu si není vůbec jist, má za to, že na sklonku roku 2017 se viděli, poškozená pobývala po nějakou dobu v bytě, který mohl se svolením své kamarádky užívat, ten byl v xxx. O intimnostech ze života poškozené nic neví, ona se mu s nimi nesvěřovala. Nesvěřila se mu ani s ničím, co se týká věci projednávané soudem. Pokud poškozená pobývala v bytě v Xxx, pak tam měla své zázemí, měla tam uloženy některé své věci, přičemž přespávala v odděleném pokoji. V takovém případě svědek přespával na gauči, který byl u televize v obývacím pokoji. Gauč se nerozkládal, poškozená na něm nepřespávala, nebyl opatřen lůžkovinami, nebývalo na něm prostěradlo. Na gauči byly deky, jejich vzhledem si není zcela jist, domnívá se, že tam byla deka v šedých odstínech. Svědek se nikdy nesetkal s tím, že by poškozená v tomto bytě převlékala lůžkoviny, nepamatuje si, že by dávala lůžkoviny či konkrétně prostěradlo do špíny. Špinavé prádlo se odhazovalo do vyčleněného koše, většinou je prala jeho kamarádka, někdy i on sám. V této souvislosti nikdy nezaznamenal, že by ve špině bylo prostěradlo potřísněné krví, nikdy mu nic takového nesdělila ani jeho kamarádka, tedy nikdy o takové záležitosti nekomunikoval ani s poškozenou. Dobu pobytu poškozené u něj v bytě konkretizoval přibližně obdobím poloviny října 2017 s tím, že se až do konce roku 2017 poté již neviděli a poškozená u něj nepřebývala. Domnívá se tomu tak i proto, že spojuje s pobytem poškozené v bytě i ztrátu peněz, které v bytě měl uloženy, což jej tehdy rozčílilo, a i proto se domnívá, že poškozená pak již v bytě nebyla. Svědek rovněž, doplnil, že v období října 2017, když poškozená pobývala u něj v bytě, když tam měla setrvat přibližně 4 dny, byla přes noc v bytě sama, neboť svědek chodil do zaměstnání přes noc. Poškozená o tom předem věděla, nicméně pobyt s ním zkrátila, do bydliště matky se vrátila již po dvou dnech. Svědek vyloučil, že by vlastnil či provozoval hotely. Ještě si vzpomněl, že před odchodem z bytu na noční práci chtěl poškozenou v bytě zamknout, což ona však nechtěla, proto jí v bytě zanechal klíče.

6. Za souhlasu procesních stran byl čten protokol o svědecké výpovědi Tomáše R., která má toliko dokreslující povahu. Tento svědek uvedl, že zná obžalovaného z odborného učiliště, jméno poškozené jej neoslovilo, po předložení její fotografie připustil, že ji možná odněkud zná, pravděpodobně z oblasti xxx, kam docházel na základní školu, nebyl si tím však zcela jist.

7. Soud vyslechl znalkyně, které společně vypracovaly znalecký posudek na osobu poškozené z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. Obě znalkyně

stvrldily platnost svých závěrů, jak je vtělily do písemného vyhotovení znaleckého posudku. Znalkyně uzavřely, že intelekt poškozené se pohybuje v pásmu širšího průměru, přičemž index koncentrovanosti je v hlubokém podprůměru, což se projevuje přetrvávajícími potížemi v rámci poruchy aktivity a pozornosti (ADHD). Poškozená je obecně schopna prožité události vnímat, zapamatovat si je, hodnotit je a reprodukovat v rámci obecné normy, nicméně ve vztahu k událostem s emočním nábojem lze důvodně očekávat tendenci ke zkreslení pod vlivem emocí. Poškozená je výrazně emočně labilní, byl u ní zjištěn xxx, projevuje se u ní mělkost a labilita emočních projevů se zdůrazněnou emocionalitou a snahou upoutat pozornost. Z anamnestických zpráv byla zjištěna tendence poškozené líčit události nekonzistentně, přičemž nemá smyslu konfrontovat ji s předchozími vyjádřeními. Sama poškozená se hodnotí sebepochoybovačně, má pochybnosti o vlastní hodnotě, je vnitřně nejistá, snadno ji mohou odradit i malé neúspěchy a má špatné vztahy s rodinou. Ze všech těchto důvodů lze předpokládat, že má tendence líčit události tak, aby se jevila v příznivějším světle. Tendence k předčasné sexualitě souvisí s diagnostikou ADHD u poškozené, poškozená však toužila zejména po psychické blízkosti a psychické intimitě ve vztahu s blízkou osobou, což se dle znalkyň promítlo do vztahu s obžalovaným tím, že po něm opakovaně žádala rady ohledně vztahu s matkou a jejím manželem. Poruchy osobnosti poškozené byly u ní přítomny již v době před posuzovanou událostí, jejími projevy je i sebepoškozování. Znalkyně shledaly u poškozené více stresorů, které se následně projevují v rámci zjištěných poruch osobnosti, zejména pak negativní rodinnou situaci a uváděné znásilnění. Znalkyně zobecnily, že porucha ADHD se často projevuje impulsivním jednáním, nedomyšlením důsledků, menší sociální zralostí, nižším sebehodnocením, často se vyskytuje lhaní, krádeže, konzumace návykových látek a předčasná sexualita. Znalkyně konstatovaly u poškozené posttraumatickou stresovou poruchu, nicméně její vyvolání mohlo být spojeno s kterýmkoliv z výše uvedených stresorů. Znalkyně z odvětví psychologie doplnila, že poškozená sděluje skutečně prožité údaje, což znalkyně dovozuje ze sdělování podrobností, jako například konkrétní místa zařazuje do konkrétních světelných či místních podmínek, když současně znalkyně nezjistily motivaci k případně lživé výpovědi či motivaci k pomstě. Líčené události poškozenou označila za zážitkově ukotvené, jdoucí z její paměti, nicméně tyto mohou trpět nepřesnostmi. Nelze vyloučit motivaci k takové výpovědi zejména ve vztahu k obsahu, který je pro ni citlivý a informacím, jež by nerada přiznávala. Absenci motivu lživé výpovědi znalkyně dovozuje z nezjištění situace, v níž by se stavěla do pozice ideální oběti, očerňování pachatele, když nezjistila znaky křivé výpovědi.

8. Za souhlasu procesních stran byl čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie, když posuzovanou osobou byl obžalovaný. Znalci uzavřeli, že u obžalovaného nebyla zjištěna žádná duševní choroba ani sexuální deviace, jde o jedince intelektově mírně nadprůměrného, jeho osobnost je simplexní, nezralá, strukturovaná anomálně s převládajícími rysy nezdrženlivosti a citové maladaptace. Emocionalita je nezralá a málo diferencovaná. Pokud se stíhaného jednání dopustil, pak jeho motivace nebyla podmíněna žádnou psychickou nebo sexuální patologií.

9. Soud předložil k nahlédnutí listiny, a to ve vztahu k obžalovanému zprávy ČSSZ a aktuální opis rejstříku trestů, z něhož plyne, že doposud nebyl nikdy odsouzen. K osobě poškozené byly předkládány zprávy OSPOD, z nichž se podává spolupráce s matkou poškozené a řešení nastalé situace v rodině; dále lékařské zprávy poškozené, postihující jednotlivé hospitalizace po pokusech o sebevraždu, včetně údajů o průběhu jednotlivých hospitalizací poté, co opakovaně požila větší množství léků. Poprvé byla hospitalizována na oddělení dětské psychiatrie Thomayerovy nemocnice od 1. 2. 2018 do 2. 3. 2018, když v rámci tohoto pobytu

došlo k sebepoškození pořezáním předloktí, přičemž v rámci pobytu bylo poškozenou oznámeno znásilnění, o čemž se svěřila ošetřujícímu lékaři. Podruhé se intoxikovala poškozená léky 13. 3. 2018, když potřetí byla hospitalizována ve Fakultní nemocnici Motol v období od 11. do 30. 5. 2018 znovu po sebevražedném pokusu intoxikací medikamenty. Ze zprávy Střediska výchovné péče pak byla zjištěna spolupráce s poškozenou a její rodinou od srpna 2018, když ze zprávy se podává gradace nesouladu mezi poškozenou a svědkyní B., přičemž poškozená ji odmítá respektovat a projevilo se zhoršení i ve škole. Předkládána byla lékařská zpráva o gynekologickém vyšetření poškozené ze dne 28. 3. 2018, přičemž nález nevylučuje pohlavní styk, nicméně hymen nevykazuje typickou defloráční trhlinu. V rámci tohoto vyšetření poškozená uvedla, že absolvovala dvojí násilný pohlavní styk, po němž následovaly pohlavní styky dobrovolné, po nichž si však uvědomila, že je to špatně. Ze zpráv ošetřujícího lékaře oddělení dětské psychiatrie Thomayerovy nemocnice se podává průběh sdělení poškozené o průběhu znásilnění, když sdělila, že ji obžalovaný nutil, aby jej vzala k sobě do bytu, kde jí začal svlékat a přestože mu sdělovala, že sex nechce, nepřestal a znásilnil ji. Bránit se tomu nemohla, neboť jí držel ruce. Znásilnil ji i podruhé, když jí v jiném případě svázal ruce, celkem se tedy jednalo o 2 případy, pak jej už nechtěla vidět, což mu napsala. Ze zprávy dětského klinického psychologa Thomayerovy nemocnice ze dne 20. 2. 2018 vyplývá, že vyšetřoval poškozenou den poté, co se psychiatrovi svěřila o svém znásilnění. Ve zprávě je citováno sdělení poškozené, že "paní doktorka se mne zeptala, jestli jsem měla takový problém, kdyby se lékařka nezeptala, neřekla bych to". Dále byly předloženy listiny dokládající komunikaci poškozené s osobou označenou jménem Patrik Schiller, zachycující v komunikaci zasílání fotografií, včetně jedné fotografie mužského těla - do pasu odhaleného. Rovněž je zachycena fotografie krvácející pořezané paže. Rovněž byly předkládány výpisy o uskutečněném telekomunikačním provozu na obou číslech, užívaných poškozenou v průběhu doby, tedy čísla xxx, přičemž z těchto výpisů je zřejmá četnost komunikace s obžalovaným. Předložena byla i fotografická dokumentace vzhledu lůžek v bytě poškozené, včetně její postele na čísle listu 328, když vzhled dřevěné pelesti popisovala svědkyně B.á.

10. Po takto provedeném dokazování, když soud provedené důkazy hodnotil jednotlivě, v jejich vzájemných souvislostech i jako celek, dospěl soud ke skutkovým a právním závěrům tak, jak je vtělil do výrokové části rozsudku. Soud vzal za prokázané, že mezi obžalovaným a poškozenou došlo k opakovanému pohlavnímu styku, a to ať již v podobě dokonané soulože či v podobě orálního sexu, nicméně v úrovni důvodných pochybností zůstalo tvrzení poškozené o tom, že ve dvou případech byl obžalovaným sex násilně vynucen, stejně tak zůstaly pochybnosti o tom, že by takto obžalovaný jednal za znalosti věku poškozené, která byla v rozhodné době osobou mladší 15 let. Tyto své skutkové závěry soud opírá zejména o kvalitu svědectví samotné poškozené, když k tomuto důkaznímu zdroji nepřistupuje žádný další z provedených důkazů, který by je jako pravdivé svědectví podpořil. Naopak soud svědectví poškozené hodnotí jako problematické, nevěrohodné, trpící vnitřními rozpory. Do úrovně věrohodnosti nemůže svědeckou výpověď poškozené povýšit ani závěr znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, když jejich závěry je nezbytně nutné zasadit do kontextu skutkových zjištění soudu, jakož i osobnosti poškozené. Vnitřní rozpornost výpovědi poškozené soud spatřuje hned v několika ohledech. Především poškozená v rámci této své výpovědi uvedla, že s obžalovaným absolvovala dvojí soulož, k níž byla násilně donucena a kterou na ní měl obžalovaný vykonat i přes jí aktivně fyzicky i verbálně kladený odpor, když až po absolvování těchto dvou, jak sama označila incidentů, měla absolvovat s obžalovaným opakovaný dobrovolný sex. Nicméně v rámci téže výpovědi popsala souslednost násilných intimních kontaktů s

obžalovaným tak, že je de facto zařadila na počátek a konec jejich vztahu, z čehož zcela logicky může plynout jediný skutkový závěr o tom, že dobrovolné soulože s obžalovaným absolvovala mezi dvěma násilně na ní vykonanými pohlavními styky, což by poskytovalo logičtější rámec jejich sexuálního kontaktu než tak, jak uvedla v úvodu své výpovědi. V tomto směru při své výpovědi konkrétně uvedla, že bezprostředně po druhém znásilnění se s obžalovaným dne 23.12. rozešla, protože to už bylo moc, tedy jediný možný logický závěr z tohoto tvrzení plyne, že po tomto druhém znásilnění již v kontaktu nebyli, tedy ani nemohlo dojít poté k dobrovolným souložím, což však ve své předešlé části výpovědi uvedla. Je tedy zřejmé, že v rámci téže výpovědi uvedla ohledně časové souslednosti vývoje kontaktu s obžalovaným dvě zásadně odlišné verze, které však jsou tvrzeními rozhodnými pro posouzení skutkového základu věci. Již tato evidentně rozdílně tvrzená okolnost výrazně zpochybňuje věrohodnost výpovědi poškozené jako celku. Pravdivost svědectví poškozené je dále vyvrácena svědectvím svědkyně B.é, matky poškozené, jakož i svědectvím svědka V., otce poškozené. Poškozená uváděla, že po prvním násilném pohlavním styku s obžalovaným de facto nevěděla, jakého jednání se vůči ní obžalovaný dopustil, tedy že na ní vykonal pohlavní styk. Že se jednalo právě o akt soulože, měla dle vlastního tvrzení zjistit až dotazem u samotného obžalovaného, který měl potvrdit, že šlo o pohlavní styk, když do té doby ona sama neměla mít povědomost o tom, co pohlavní styk představuje. Toto tvrzení jako nepravdivé vyvrátila svým svědectvím svědkyně B., která vypověděla o zjištění komunikace se sexuální tematikou mezi poškozenou a jí neznámým mladým mužem, jak ji sama svědkyně zaregistrovala v rámci odhalené internetové komunikace poškozené v období srpna či září 2017. Svědkyně se vyjádřila o hrubém charakteru probírání sexuální tematiky zejména v oblasti orálního sexu, sama byla hrubostí výraziva poškozené zaražená, včetně toho, jak sama poškozená popisovala praktiky orálního sexu, stejně tak jako tuto komunikaci přijímala od další osoby a reagovala na ni. Pokud byla svědkyně přímo dotázána na to, zda ještě před zářím 2017 měla poškozená povědomost o podstatě pohlavního styku, pak s úplnou jistotou potvrdila, že tomu skutečně tak bylo. Svědkyně má povědomost o tom, že poškozená ve škole absolvovala tu část výuky, která se sexualitou zabývala, ví o tom, že bylo hovořeno i o pohlavním styku, tedy uzavřela, že poškozená v rozhodné době zcela dobře věděla, co je soulož, co pohlavní styk obnáší. V tomto ohledu vzal tedy soud za zcela jednoznačně vyvrácené tvrzení poškozené, že po údajném násilném aktu, vedoucím k vynucené souloži s obžalovaným, byla vyvedena z míry, neboť de facto nevěděla, čeho se na ní obžalovaný dopustil a až následně tedy dospěla k závěru o tom, že měla být znásilněna, když mělo dojít k souloži. Týmž svědectvím svědkyně B.é bylo vyvráceno i tvrzení poškozené o tom, že impulz k jejímu sebepoškozování dal svým jednáním obžalovaný, když v důsledku jeho násilností se měla začít řezat, když svědkyně vyloučila, že by pořezání u poškozené nezaznamenala aktuálně v době, kdy k němu mělo dojít, tedy že by nezjistila, že je poškozená na předloktí pořezaná již v období října 2017, neboť se až do současné doby účastní pravidelně mytí vlasů poškozené, které s tím pomáhá, tedy ji pravidelně vídala vysvlečenou a uvedené by nepřehlédla. Svědkyně zdůraznila, že zcela poprvé, kdy k takovému jednání poškozené došlo, bylo až v rámci první její hospitalizace. Obdobně nevěrohodně vyznívá ta část svědectví poškozené, v níž uváděla, že po první násilné souloži krvácela natolik, že krví bylo potřísněnou prostěradlo, které se nacházelo na gauči v obývacím pokoji bytu obývaném jejím otcem. Svědek V. vyloučil, že by jednak poškozená přespávala na gauči v obývacím pokoji, když svou postel měla v jiné místnosti bytu. Sice připustil, že poškozená někdy usnula u televize, a pak on ji přenášel či převáděl do ložnice, avšak rozhodně vyloučil, že by gauč v obývacím pokoji byl uzpůsoben pro spaní lůžkovinami, rozhodně se na něm nikdy

nenacházelo prostěradlo. Rovněž tento svědek uvedl, že nikdy nezaznamenal, ať již sdělení poškozené či faktický nález prostěradla potřísněného krví, které by ona měla umístit do koše na špinavé prádlo, nevybavil si ani, že by kdykoliv po pobytu poškozené v tomto bytě se v koši na špinavé prádlo nacházely lůžkoviny. Informaci tohoto obsahu, tedy o nálezu či praní prostěradla potřísněného krví, nezjistil ani od své přítelkyně, kterou označoval za kamarádku, v jejímž bytě se akt měl odehrát. Takto má soud za vyvrácenou i další část svědectví poškozené o tom, k jakým projevům po násilně vykonané souloži s obžalovaným mělo u ní dojít, včetně toho, kde měla být krev, jak jí měl obžalovaný rovněž zaznamenat. Soud tak uzavírá, že svědectví poškozené nemůže poskytnout věrohodný podklad pro závěr soudu o vině obžalovaného, když je to současně jediný důkazní zdroj o jednání, jehož se měl obžalovaný dopustit, ve smyslu podané obžaloby. Pokud znalkyně, které podrobily odbornému posouzení osobu poškozené, uzavřely, že svědkyně - poškozená sděluje fakticky zaznamenané prožitky, dovozují to z neměnných sdělení poškozené o tom, kde se události měly odehrát, jak k nim došlo a za jakých okolností, vnímaných samotnou poškozenou, to bylo, pak soud uzavírá, že tyto odborné závěry znalkyň nikterak nejsou v rozporu s hodnocením svědecké výpovědi poškozené, jak k němu dospěl nalézací soud. Soud nepochybně, že poškozená skutečně zažila soulož s obžalovaným, tedy prožila okolnosti jednotlivých souloží. Údaje sdělené poškozenou ohledně času a místa a části projevů obžalovaného skutečně korespondují s faktickým prožitkem poškozené. Pokud však poškozená líčila násilné projevy obžalovaného, pak soud nemůže nabýt důkazní jistoty o tom, že výpověď poškozené je pravdivá, a to z důvodů již shora uvedených. Jinými slovy tak soud uzavírá, že v části je možno přisvědčit reálnému základu výpovědi poškozené, nikoliv však v takovém rámci, jak z ní vycházela podaná obžaloba při formulaci skutkových tvrzení. Sám obžalovaný v rámci předestřené obhajoby doznal opakovanou soulož s poškozenou, vyloučil však jakýkoliv násilný projev v tomto ohledu vůči poškozené, když rozdílně od poškozené místně a časově zařadil první a poslední soulož mezi nimi. Zatímco poškozená první soulož s obžalovaným zasadila do prostředí bytu užívaného jejím otcem na xxx, pak do tohoto místního prostředí naopak obžalovaný zasadil průběh poslední soulože s poškozenou. V kontextu svědectví svědka V. je spíše na místě přisvědčit tomu, že pokud k souloži v bytě na Proseku mezi obžalovaným a poškozenou došlo, pak se tak zřejmě stalo v období října 2017, nikoliv v období těsně před Vánocemi. To však ničeho nemění na charakteru výpovědi poškozené jako celku, když o tento důkazní zdroj nelze spolehlivě oprít závěr o vině obžalovaného. Ačkoliv obě znalkyně, které posuzovaly osobu poškozené, uzavřely, že neshledaly motivaci pro lživou či zkreslenou výpověď poškozené, pak nalézací soud v kontextu charakteru vyjádření poškozené, jak jsou v průběhu doby zachycena listinami, konkrétně lékařskými zprávami, takovou motivaci nalezl. Eventualita takové motivace dle závěrů soudu plyne ze samotné podstaty osoby poškozené, kterou je na místě hodnotit jako problematickou, stíženou osobnostní poruchou, která se mimo jiné projevuje i lhavostí a snahou o zviditelnění se, byť v lepším světle, než v jakém sebe samotnou poškozená vnímá. Pokud poškozená prezentovala a zřejmě i subjektivně vnímala jako své selhání, že překročila zákaz obou rodičů ve vztahu k tomu, že nesměla do bytu vodit jim neznámé osoby, nelze vyloučit, že po odhalení takové skutečnosti, i ve světle přistižení matkou při zakázané komunikaci s třetími osobami prostřednictvím internetu, se snažila svou míru viny, kterou sama spatřovala v uvedeném, přenést na třetí osobu, v tomto případě v podobě tvrzení násilného pohlavního styku, který si měl na ní obžalovaný vynutit. Soud toto uvádí na okraj jako možnou motivaci poškozené pro podobu svědectví, jak je učinila, nicméně své závěry nikterak neopírá o

spekulativní, tedy možné poznatky, avšak o hodnocení charakteru výpovědi poškozené jako celku, která je nevěrohodná.

11. Přestože soud nedává ani obhajobě obžalovaného výraznou váhu, i obhajoba obžalovaného je problematická, zejména, jak již výše uvedeno v kontextu té části svědectví svědka V., týkající se časového zařazení pobytu poškozené v jeho bytě oproti tvrzení obžalovaného, že v bytě pobýval s poškozenou až v době těsně před Vánoci 2017, přesto lze mít za důvodné jeho tvrzení ohledně zkušených projevů poškozené při intimním kontaktu s obžalovaným, jak se vyjádřil zejména v oblasti orálního sexu. V tomto směru rozhodně nelze přehlédnout již rovněž shora zmíněnou část výpovědi svědkyně B.é, která popsala komunikaci poškozené s další osobou prostřednictvím internetu, která se veskrze věnovala především praktikám orálního sexu. V tomto směru byla potvrzena obhajoba obžalovaného o tom, že nezaznamenal v projevech poškozené žádné projevy, které by měl spojovat s jejím fakticky nízkým věkem. Pokud obžalovaný opakovaně poukazoval na to, že neměl a ani nemohl mít z informací, jichž se mu dostávalo o poškozené, jakoukoliv povědomost o tom, že je mladší 15 let, pak soud skutečně uzavírá, že žádný z provedených důkazů neprokazuje opak tvrzení obžalovaného. V tomto směru obžalovaný na svou obhajobu uvedl, že se zkontaktoval s poškozenou prostřednictvím internetových stránek charakterem předjímající věk účastníků s tím, že osoby vstupující do diskuse sami mají potvrdit, že jsou osobami staršími 18 let, když ani toto sám obžalovaný nebral za průkaznost věku, nicméně popřel, že by od poškozené kdykoliv obdržel informaci o tom, že by jí mělo být 12 let. Pokud obžalovaný popisoval vzhled poškozené s tím, že ten nesvědčil jejímu nízkému věku, naopak podle vzhledu a zejména projevů, jakož i informací, které se mu o jejím životě dostávalo, se jednoznačně domníval, že je osobou starší 15 let, což mu sama měla i sdělit, pak z provedených důkazů nebylo zjištěno, že by objektivně obžalovaný měl mít informace či poznatky o tom, že by tomu tak být nemělo. Tak, jak byla zadokumentována podoba poškozené v rámci přípravného řízení, jak je patrná z video záznamu o jejím výslechu, i soud uzavírá, že vzhled poškozené nesvědčí o jejím nízkém věku, a připouští tak možnost subjektivního posouzení jejího stáří v hranici převyšující 15 let. Pokud navíc obžalovaný poukazoval na sdělení poškozené o tom, jak se stýká s různými mladíky a s nimi jezdí autem a konzumuje alkohol, zasazeno do kontextu jeho poznatků o projevech poškozené v sexuální oblasti, pak soud uzavírá, že ve vztahu k naplnění skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku absentuje prokázání naplnění subjektivní stránky tohoto trestného činu obžalovaným.

12. Nebylo nade vší pochybnost tedy prokázáno, že by se obžalovaný dopustil násilného i akceptovaného sexuálního jednání vůči poškozené za znalosti jejího věku, nedosahujícího 15 let, tedy jednání, jímž by naplnil veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ani skutkovou podstatu zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku. S ohledem na tento závěr soudu pak postupoval ve smyslu respektu k zásadě in dubio pro reo, když důvodné pochybnosti soudu nebyly provedeným dokazováním rozptýleny, a podle § 226 písm. b) trestního řádu obžalovaného podané obžaloby zprostil, neboť nebylo prokázáno, že jednání je trestným činem.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **l z e p o d a t** odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **m á** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy

Praha dne 15. března 2019

Mgr. Denisa Durdíková, v.r.
předseda senátu